

בש"פ 9362/16 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 9362/16

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. פלוני
2. פלוני

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996, וסעיפים 10 יב ו-10 יג לחוק הנוער
(שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

תאריך הישיבה: כ"א בכסלו התשל"ז (21.12.16)

בשם המבקשת: עו"ד מיכל רגב

בשם המשיב 1: עו"ד יהודה שושן

בשם המשיב 2: עו"ד מנחם רובינשטיין; עו"ד גבריאל רפפורט

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרים של המשיבים מכוח סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) וסעיף 10 יג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער) לתקופה של 45 ימים, שימנו החל מתאריך 09.12.2016, או עד למתן פסק דין ב- ת"פ 45514-04-16, המתנהל בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם מביניהם.

2. בתאריך 21.12.2016, במסגרת הדיון שנערך בפני בבקשה - בא-כוחו של המשיב 2 נתן בשם מרשו את

הסכמתו להארכת מעצרו של המשיב 2 ב-45 ימים נוספים, ותקופת מעצרו הוארכה איפוא כמבוקש. נותר לי לדון לפיכך בעניינו של המשיב 1 (להלן: המשיב), וכך אעשה עתה.

להלן אביא את הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשה לגבי המשיב.

רקע

3. בתאריך 25.04.2016 הוגש כנגד המשיב, יחד עם חמישה נאשמים בגירים (להלן: הנאשמים 3-6, בהתאמה) ונאשם קטין אחד נוסף (להלן: הנאשם 2) (יחד: הנאשמים), כתב אישום לבית המשפט המחוזי הנכבד.

4. בתאריך 11.05.2016, הוגש לבית המשפט המחוזי הנכבד כתב אישום מתוקן. כתב האישום המתוקן נפרש על פני 18 עמודים, ואפרט מיד בסמוך את תמציתו, ככל שהוא נוגע במשיב.

5. על פי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן, במהלך השנים 2009-2013, בוצעו על ידי פעילים יהודים, במקומות שונים ברחבי המדינה ובשטחי אזור יהודה ושומרון, פעולות שונות שכונו "תג מחיר", אשר אופיינו בנקיטת מעשים פליליים שונים על רקע דתי, או לאומני. במסגרת המאבק בפעילי "תג מחיר", שר הביטחון הכריז בתאריך 02.08.2013 על כך שכל חבר בני אדם, בין אם מאוגד ובין אם שאינו מאוגד, המתכנה "תג מחיר", או המשתמש בביטוי זה, או בביטוי בעל משמעות דומה במסגרת פעולותיו, הוא התאגדות בלתי מותרת, כמשמעותה בתקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945. כתב האישום המתוקן מייחס, כאמור, למשיב תשעה אישומים שתיאורם התמציתי מובא להלן:

(א) על פי האישום הראשון - בתקופה הרלבנטית לכתב האישום המתוקן, היו הנאשמים, והמשיב ביניהם, חברים בארגון טרור, אשר שם לו למטרה לגרום לבהלה ופחד בקרב האוכלוסייה הפלסטינית (להלן: הארגון).

במסגרת האישום הראשון יוחסה למשיב העבירה הבאה: חברות בארגון טרוריסטי - עבירה בניגוד לסעיף 3 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948.

(ב) על פי האישום השני - בתקופה הרלבנטית לכתב האישום המתוקן, החל משנת 2013 ועד למועד מעצרו, המשיב בצוותא חדא עם הנאשמים 2-3, החביאו ארגז (להלן: הארגז), ביישוב נחליאל, במיקום שאיננו ידוע למבקשת במדויק, ובו ציוד אשר שימש לצורך ביצוע הפיגועים המפורטים בכתב האישום המתוקן. על פי הנטען ציוד זה כלל, בין היתר: רימוני גז צה"ליים, כפפות ותרסיסי צבע.

בגין המעשים המפורטים באישום השני יוחסו למשיב העבירות הבאות: החזקת נשק - עבירה לפי סעיפים 144(א) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), והכנת עבירה בחומרים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 497 לחוק.

(ג) על פי האישום השלישי - במועד הרלבנטי לאישום זה, נחקרו מספר חשודים בידי כוחות הביטחון, בין היתר, בשל חשד להצתת בית על יושביו בכפר דומא (להלן: פרשת דומא). לפי הנטען, המשיב ביחד עם הנאשם 2 ביקשו להעביר מסר לגורמי הממשל במדינת ישראל, לפיו מעצר וחקירת החשודים בפרשת דומא לא יביא לסיכול פיגועי "תג מחיר". עוד נטען כי בתאריך 22.12.2015, המשיב ונאשם 2, נטלו מתוך הארגון, שני רימוני גז צה"ליים, ספרי צבע וכפפות. לאחר מכן, נטען כי באישון לילה - המשיב והנאשם 2, הגיעו לביתה של משפחה מסוימת בכפר פלסטיני מסוים, שבו על פי הנטען, ישנו באותה העת זוג הורים ובנם הפעוט. לפי הנטען כאשר המשיב והנאשם 2 הגיעו בסמוך לבית - המשיב ריסס על קירו של הבית כתובת מסוימת, ולאחר מכן, כך נטען, המשיב והנאשם 2 ניפצו את חלון הבית, שחררו את ניצרות רימוני הגז, השליכו אותם לתוך הבית, ונמלטו בריצה מהמקום. בעקבות השלכת הרימונים, כך נטען, החל להתפזר בכל רחבי הבית גז מדמיע, וכתוצאה משאיפת הגז - בני הבית החלו לדמוע ולחוש חנק, מה שהוביל לכך שההורים נשאו את בנם הפעוט ונמלטו מהבית.

בגין המעשים המפורטים באישום השלישי יוחסו למשיב העבירות הבאות: ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 לחוק, בנסיבות סעיפים 355(א)(1)+(2) לחוק + סעיף 25, וסעיף 29 לחוק; נשיאת נשק - עבירה לפי סעיפים 144(ב) רישא לחוק + 29 לחוק; קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499 לחוק, והשחתת פני מקרקעין ממניע גזעני - עבירה לפי סעיף 196 לחוק, בנסיבות סעיפים 144 ו-29 לחוק.

(ד) על פי האישום הרביעי - במהלך חודש נובמבר 2015, על רקע פיגועי טרור שבוצעו באותה העת נגד אזרחים יהודים, נטען כי המשיב והנאשם 2 החליטו להוציא לפועל פיגוע נקמה. לפיכך, על פי הנטען, המשיב והנאשם 2 קשרו קשר להצתת מבנה בו שוהים פלסטינים תושבי האזור. עוד נאמר בכתב האישום המתוקן כי בתאריך 20.11.2015 המשיב והנאשם 2 מילאו דלק במיכל אקונומיקה ריק, והצטיידו בשני בקבוקי זכוכית, כפפות ותרסיס צבע (להלן: הציוד לפיגוע). בנוסף נטען כי המשיב והנאשם 2 הכניסו לתוך תיק, את הבקבוקים כשהם מלאים בבנזין, שני רימוני גז צה"ליים מתוך הארגון, סמרטוט וכן את יתר הציוד לפיגוע. בהמשך לכך, נטען כי בשעה 04:00, או בסמוך לכך, המשיב והנאשם 2 הגיעו לביתה של משפחה מסוימת בכפר ערבי מסוים. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן - המשיב ריסס על אחד מהקירות הבית את הכתובת: "יהודים להתעורר מוות לערבים". מיד בהמשך, כך נטען - המשיב והנאשם 2 הדליקו את פיסות הבד אשר בבקבוקים, השליכו אבנים לעבר חלונות הבית ונפצו אותם, ואז זרקו את בקבוקי התבערה לבית, זאת על פי הנטען, ביודעין כי בני המשפחה עדיין בתוכו. בקבוק תבערה אחד פגע ברשת החלון ונפל אל מחוץ לבית, בעוד שבקבוק התבערה השני גרם לחריכת שולחן בכניסה לבית. על פי הנטען מיד לאחר מכן השניים ברחו מהמקום.

בגין המעשים המפורטים באישום הרביעי יוחסו למשיב העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; נשיאת נשק - עבירה לפי סעיפים 144(ב) רישא + 29 לחוק; השחתת פני מקרקעין ממניע גזעני - עבירה לפי סעיף 196 בנסיבות סעיפים 144 ו-29 לחוק; הצתה - עבירה לפי סעיפים 448(א) רישא + 29 לחוק, וחבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיפים 329(א)(2) + 29 לחוק.

(ה) על פי עובדות האישום החמישי - בליל 01.10.2015 נפגשו: המשיב יחד עם הנאשמים 2-4, ו-7, באירוע חברתי ביישוב נחליאל, במהלכו הם קיבלו הודעה על פיגוע הטרור בו נרצחו בני הזוג הנקין ז"ל (להלן: הרצח). בהמשך לאמור, נטען כי המשיב והנאשמים 2-4 קשרו קשר לבצע פיגוע תגמול בתגובה לרצח הנ"ל, ופנו לנאשם 7 בבקשה

לעזרה. לפי הנטען, הנאשם 7 נענה לבקשת המשיב והנאשמים 2-4 והעמיד לרשותם את רכבו לשם ביצוע פיגוע התגמול. בהמשך לכך, נטען כי בשעה 22:00 - המשיב והנאשמים 2-4 העמיסו אבנים לרכב הנ"ל, השאירו את הטלפונים הניידים בנחליאל, ויצאו לכיוון כפר מסוים, תוך שהם תרים אחרי מכוניות, הנושאות לוחית רישוי פלסטינית. לפי הנטען, כל אימת שהמשיב והנאשמים 2-4 חלפו על פני רכב פלסטיני הם זרקו עליו אבנים. כתוצאה מכך, כך נטען, נפגעו שני רכבים פלסטיניים. בהמשך לכך, נטען, כי המשיב והנאשמים 2-4 הבחינו ברכב פלסטיני החונה בשול הדרך, יצאו מהרכב, וניפצו את שמשותיו באמצעות אבנים, כאשר הנאשם 2 ניקב את צמיגיו.

לפי הנטען, בתום האירועים הנ"ל, בהגיעם ליישוב נחליאל, המשיב והנאשמים 2-3 הסכימו כי לא די במה שעשו עד כה כתגובה הולמת לרצח הנ"ל. לפיכך בהמשך, כך נטען, המשיב והנאשמים 2-3, קשרו קשר להצית רכב בכפר מסוים. לאחר מכן, נטען כי המשיב והנאשמים 2-3 הגיעו בסמוך לביתה של משפחה מסוימת, והבחינו ברכב פלסטיני החונה בסמוך לבית, ואז על פי הנטען, המשיב ריסס על קיר בית סמוך כתובת מסוימת, ובמקביל, כך נטען, הנאשם 3 ניפץ את חלונו האחורי של הרכב הפלסטיני הנ"ל, שפך בזין על ספסל הרכב, ואילו הנאשם 2 הצית אותו. לאחר מכן, כך נטען, נאשם 4 המתין למשיב והנאשמים 2-3, והסיע אותם חזרה ליישוב נחליאל.

באישום החמישי יוחסו למשיב העבירות הבאות: יידוי אבן לעבר כלי תחבורה - עבירה לפי סעיפים 332א(ב) + 29 לחוק; היזק בזדון ממניע גזעני - עבירה לפי סעיף 452, ביחד עם סעיפים 144 + 29 לחוק; קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499א(1) לחוק; הצתה - עבירה לפי סעיפים 448א(א) רישא + 29 לחוק, והשחתת פני מקרקעין ממניע גזעני - עבירה לפי סעיף 196 בנסיבות סעיפים 144 + 29 לחוק.

(ו) על פי עובדות האישום השישי - בתאריך 30.06.2015, או סמוך לכך, המשיב והנאשמים 2-3, ו-5-6 נסעו ברכב שהיה בשימוש של המשיב, שעל פי הנטען המשיב נהג בו, על אף שבאותה העת לא החזיק ברישיון נהיגה. לפי הנטען, במהלך הנסיעה הנ"ל המשיב והנאשמים 2-3, ו-5-6 קשרו קשר לפיו אם יתקלו במהלך הנסיעה בתושב ערבי יכו אותו, והם הצטיידו במקלות ובכפיסי עץ לצורך כך. לפי הנטען, במהלך נסיעתם של המשיב והנאשמים 2-3, ו-5-6, הם הבחינו בתושב פלסטיני (להלן: המתלונן), יצאו מהרכב וריססו את פניו של המתלונן בגז מדמיע והיכו אותו באמצעות המקלות. לפי הנטען, כתוצאה מהתקיפה הנ"ל - למתלונן נגרמו פצעים בצלעותיו ובידיו.

באישום השישי יוחסו למשיב העבירות הבאות: תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני - עבירה לפי סעיפים 379 ו-382א(א) לחוק, בנסיבות סעיף 144 לחוק; קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499 לחוק, ונהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10א(א) יחד עם סעיף 62(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

(ז) על פי הנטען באישום השביעי - בתאריך 29.07.2014, המשיב והנאשמים 2-3, ו-5, הגיעו לפאתי כפר ערבי מסוים, כשהם מצוידים בנוזל דליק ותרסיס צבע. לאחר מכן נטען כי הנאשם 3 ריסס על קיר בית את הכתובת: "נקמה על זריקת אבנים" וצורה של מגן דוד, במקביל נטען כי המשיב, שפך חומר דליק על מכסה מנוע של רכב שחנה בסמוך, ואילו הנאשם 3 הצית את החומר הדליק באמצעות גפרור.

בגין המעשים המפורטים באישום השביעי יוחסו למשיב העבירות הבאות: הצתה - עבירה לפי סעיפים 448א(א) רישא ו-29 לחוק; השחתת פני מקרקעין ממניע גזעני - עבירה לפי סעיף 196 בנסיבות סעיפים 144 + 29 לחוק,

וקשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499 לחוק.

הערה: אישומים 8-10 ו-12 בכתב האישום המתוקן אינם מופנים כלפי המשיב, ולכן לא יתוארו כאן.

(ח) על פי האישום האחד עשר - במהלך חודש פברואר 2016 המשיב ירה כדור אחד בנשק מסוג M-16, השייך לנאשם 3, שהיה באותה העת חייל צה"ל.

באישום האחד עשר יוחסה למשיב עבירה של החזקת נשק - עבירה לפי סעיפים 144(א) רישא + 29 לחוק.

(ט) על פי האישום השלושה עשר - בתאריך 31.12.2015 מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון (להלן: האזור), הוציא צווי הגבלה ופיקוח מיוחדים, נגד המשיב והנאשם 2 (להלן: הצווים). במסגרת הצווים הנ"ל, שתוקפם היה עד לתאריך 17.03.2016, היה על המשיב והנאשם 2 ככל שהם מצויים באזור, לשהות בשעות הלילה בבית הוריהם. כמו כן נאסר עליהם ליצור קשר ישיר, או עקיף אחד עם השני. לפי הנתען, בין החודשים ינואר ו-מרץ 2016, המשיב והנאשם 2 נפגשו פעמים רבות, שוחחו בטלפון ואף שהו באזור בשעות הלילה, שלא בבית הוריהם, וזאת חרף האמור בצווים.

באישום האחד עשר יוחסה למשיב הפרת הוראה חוקית (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק.

הליכי המעצר

6. בתאריך 25.04.2016, בד בבד עם הגשת כתב האישום - המבקשת הגישה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים. במסגרת הבקשה, המבקשת טענה כי יש בידיה ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, וכן כי המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן, מעידים על רמת המסוכנות הגבוהה שמשקפת ממנו. לפיכך נטען כי לא ניתן להסתפק בחלופת מעצר בעניינו.

במסגרת הדיון שהתקיים באותו מועד - בית המשפט המחוזי הנכבד, דחה את הדיון, לבקשת בא-כוח המשיב, לצורך לימוד חומר הראיות בתיק, והורה על הארכת מעצרו עד להחלטה אחרת.

7. ביני לביני בתאריך 06.06.2016 התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של המשיב ובו נאמר כי המשיב בן כ-17 וללא עבר פלילי. שירות המבחן התרשם לחיוב מהאפשרות להורות על מעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני בבית דודתו של המשיב שהוצעה כמפקחת (להלן: הדודה). עם זאת שירות המבחן התרשם כי ריבוי המעשים המיוחסים למשיב, חומרתם, והעובדה כי מיוחסות לו הפרות של צווים מנהליים, מעלה ספק בדבר מידת יכולתו של המשיב להיות תחת הסדר שכזה לאורך זמן. בסיכום - שירות המבחן ציין כי מעצר בפיקוח אלקטרוני יכול להוות גורם חיצוני מסייע, לצד צו פיקוח קצין מבחן, ושיתוף פעולה מצד המשיב עם שירות המבחן. נוסף על כך נבחנה גם האפשרות לחלופת מעצר מוסדית חוץ ביתית, והיא נמצאה לא ישימה, באותו שלב, בין היתר, בשל: זמינותו של מתקן נעול אחד בלבד, תור המתנה ארוך, קדימות שיש למעורב אחר בפרשה למועד האמור, לצד העובדה כי לא ניתן לקלוט

את שניהם לאותו מוסד, וכן בגין ספק שהתעורר האם חלופת מעצר מוסדית מתאימה בכלל למאפייני המשיב ולאופי עבירותיו.

8. בתאריך 07.06.2016, במסגרת דיון בבקשה להארכת מעצר בעניינו של המשיב - בא-כוחו דאז הביע את הסכמתו לכך שמתקיימות ראיות לכאורה, אך טען כי יש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בבית הדודה. בהמשך לכך, במסגרת תשאל שנערך לדודה בבית המשפט המחוזי הנכבד, נבדקה גם השאלה האם תפקודה כמשמורנית אפשרית נהיר לה.

9. בתאריך 14.06.2016 בית המשפט המחוזי הנכבד הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי אין מחלוקת כי קיימות ראיות לכאורה, וכי מתקיימת בעניינו של המשיב עילת מעצר. עוד נפסק כי תסקיר שירות המבחן איננו מתייחס באופן מפורש לרמת מסוכנותו של המשיב, וכי שירות המבחן נמנע מהמלצה חד משמעית באשר להיתכנות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, או למעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי נוכח: חומרת העבירות המיוחסות למשיב, הכוללות סיכון ממשי של חפים מפשע על רקע אידיאולוגי גזעני; משך ביצוע, והתכנון המקדים - מסוכנותו של המשיב גבוהה, על אף קטינותו. עוד נקבע כי העובדה שהמשיב מואשם, בין היתר, בהפרת הוראה חוקית, מושא הצווים שניתנו בעניינו, מלמדת כי קיים קושי ליתן בו אמון. בית המשפט המחוזי הנכבד ציין כי הוא אכן התרשם לחיוב מהדודה, אך קבע כי היא לא תוכל לבדה לענות על דרישת הפיקוח, וכי בסיכום הדברים - לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב בחלופה שהוצעה.

10. המשיב הגיש ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי הנכבד לבית משפט זה, ובתאריך 26.06.2016, חברי, השופט ע' פוגלמן, דחה את עררו בקובעו כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב ברורה, וזאת בין היתר, נוכח: הימשכות המעשים המיוחסים לו, התעוזה, התחכום וההתארגנות המוקדמת שאפיינו את המעשים, והמניע האידיאולוגי. עוד נקבע כי הפרות הצווים המיוחסות למשיב, מקשות לתת בו את האמון הדרוש לשם שיחרורו ממעצר מאחורי סורג ובריח.

11. מיד בסמוך לאחר מכן - המשיב הגיש לבית המשפט זה בקשה לעיון חוזר נוכח החלטה שהתקבלה בעניינו של מעורב אחר בפרשה. בתאריך 30.06.2016, בקשה זו נדחתה על ידי חברי, השופט צ' זילברטל, שקבע, מבלי להידרש לגופה של בקשה, כי על המשיב להגיש את בקשתו לערכאה הדיונית.

12. בתאריך 27.09.2016, בא-כוחו של המשיב הגיש לבית המשפט המחוזי הנכבד בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו. בינתיים, בתאריך 13.10.2016, בתום 6 חודשים ממועד הגשת כתב האישום המתוקן - המבקשת הגישה בקשה להארכת מעצרו של המשיב.

מיום הגשת הבקשה האמורה ועד להכרעה בה, התקיימו מספר דיונים בבקשה, כמו גם בבקשה לעיון חוזר שאותה הגיש המשיב לערכאה הדיונית.

בתאריך 21.11.2016 המשיב הסכים להארכת מעצרו ב-45 ימים, שימנו החל מתאריך 25.10.2016.

13. בתאריך 26.10.2016 התקיים דיון נוסף בבקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב. בא-כוחו של המשיב ביקש להורות לשירות המבחן להכין תסקיר משלים בעניינו, נוכח העובדה שחלפו כחמישה חודשים מאז שהוגש התסקיר הנדון בפסקה 7 שלעיל, והוא גם טען כי יש לבחון בשנית חלופות מעצר בעניינו. בתום הדיון, בית המשפט המחוזי הנכבד קיבל את הבקשה והורה על הגשת תסקיר משלים בעניינו של המשיב.

14. בתאריך 15.11.2016 הוגש תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב. במסגרת התסקיר המשלים שירות המבחן התרשם כי חל שינוי מסוים בהתייחסותו של המשיב למעשיו. עוד צוינה לחיוב הירתמות משפחתו של המשיב ונכונותה לסייע לו. שירות המבחן דחה עם זאת מספר חלופות מעצר שהועלו, אך המליץ על מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הדודה, והוסיף כי להתרשמותו המשמורנים הנוספים שהוצעו בעניינו - ראויים. שירות המבחן המליץ גם על הטלת צו פיקוח מעצר לחצי שנה ושילובו של המשיב בתכנית טיפולית.

15. בתאריך 16.11.2016 התקיים דיון נוסף בבקשת המשיב לעיון חוזר ובו בא-כוח המשיב עתר לשחררו למעצר בפיקוח אלקטרוני בהתאם להמלצת שירות המבחן. המבקשת, מנגד, טענה כי אין לשחררו למעצר בפיקוח אלקטרוני נוכח המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים לו, וכי הפר בעבר צווים מגבילים שניתנו בעניינו.

16. בתאריך 06.12.2016 בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את בקשת המשיב לעיון חוזר והורה על המשך מעצרו עד תום ההליכים נגדו, בקובעו, בין היתר, כי עמדתו המסויגת של שירות המבחן וההצעה לפיקוח אלקטרוני בבית הדודה נשקלו במכלול, אולם משקלם איננו מספק למול טיבן וריביון של העבירות החמורות המיוחסות למשיב, כמו גם חוסר האמון במשיב נוכח הפרת הצווים שהוצאו בעניינו בעבר ואותם הוא הפר לכאורה. עוד נקבע כי 6 חודשים הם אכן זמן ממושך בחייו של קטין, וכי נתון זה מתעצם בשים לב להימשכות ההליכים נגדו. עם זאת נקבע כי המשיב הוא על סף בגירות, ולכן נוכח מכלול השיקולים שנמנו לעיל - מתחייבת זהירות יתירה טרם שינוי תנאי מעצרו, כאשר יכול להיות שבעתיד, בצד הימשכות ההליכים - הדבר יצדיק עיון חוזר בבקשתו.

השתלשלות ההליכים בתיק העיקרי, נימוקי הבקשה והדיון בה

17. בתאריך 25.04.2016 כתב האישום הוקרא למשיב. בדיון שנערך בתאריך 21.07.2016 בא-כוחו של אחד הנאשמים ביקש להפנות את התיק להליך גישור, ונקבע כי בא-כוחו של המשיב יודיע אם הוא מעוניין להצטרף להליך זה. בתאריך 20.09.2016 המשיב ביקש לדחות את הדיון לשם קבלת חומרי חקירה נוספים, ולשם הגשת עתירה לגילוי ראיה. בתאריך 08.1.2016 בא-כוחו של המשיב טען כי טרם קיבל לידי מלוא חומר הראיות, וכי קיימת עתירה לגילוי ראיה חסויה, התלויה ועומדת בפני בית משפט זה. נוכח האמור בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי טרם בשלו התנאים לתחילת שמיעת הראיות בתיק. אציין כי בתאריך 30.11.2016 חברי, השופט נ' הנדל, דחה את עתירתו של המשיב לגילוי ראיה חסויה.

18. נוכח השתלשלות ההליכים הנ"ל, ונוכח המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב, העולה לטענת המבקשת, מהעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ועל רקע עבירות הפרת הצווים המיוחסות לו - המבקשת סבורה כי לא ניתן לתת במשיב אמון וכי יש להאריך את מעצרו, חרף המלצתו של שירות המבחן בתסקיר המשלים שהוגש בעניינו.

19. בגדר הדיון שהתקיים בפני בתאריך 21.12.2016 המבקשת חזרה על טיעוניה בבקשה, ואילו בא-כוח המשיב טען, מנגד, כי יש לבחון את האפשרות לשחרר את המשיב למעצר בפקוח אלקטרוני בבית הדודה בהתאם להמלצת שירות המבחן. בא-כוחו של המשיב ביקש לסמוך את טענתו זו, בין היתר, על הטעמים הבאים: בקשות הארכת מעצר בעניינם של קטינים הן חריג; למשיב אין עבר פלילי; קיומן של בקשות חוזרות ונשנות להשלמת חומרי חקירה, שלטענתו טרם נענו; השלב ההתחלתי בו מצוי ההליך, שצפוי להימשך זמן רב; חלוף הזמן, כ-6 חודשים מיום המעצר, והתדרדרות מצבו הנפשי של המשיב, מושא התסקיר המשלים שהוגש בעניינו.

דיון והכרעה

20. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים - הגעתי למסקנה כי דין בקשת המדינה להתקבל. להלן אפרט בקצרה את נימוקי להחלטתי זו.

21. הכלל הוא כי קטין הנתון במעצר, לפרק זמן של שישה חודשים בטרם שמשפטו הגיע לידי הכרעה - ישוחרר בתום פרק זמן זה (ראו: סעיף 61 לחוק המעצרים, בשילוב סעיף 10^א לחוק הנוער). לכלל זה יש חריג המוצא את ביטויו, בסעיף 62 לחוק המעצרים בשילוב עם סעיף 10^א לחוק הנוער. מתוקף השילוב בין השניים קיימת לבית משפט זה הסמכות, להורות, במקרים המתאימים, על הארכת מעצרו של הקטין גם לאחר שחלפו שישה חודשים - וזאת לתקופות זמן של עד 45 ימים, בכל פעם. החלטה בבקשה כגון דא, תתקבל לאחר עריכת איזון בין הפגיעה בחירות הנאשם, בראי חזקת החפות העומד לו בטרם שהורשע, לבין הצורך לשמור על שלום הציבור ובטחונו. בעת עריכת האיזון, בית המשפט יביא בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים: קצב התנהלות המשפט; חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; עברו הפלילי; גילו של המשיב; המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור בכלל ולקורבנותיו בפרט, והאפשרות להפיגה בחלופת מעצר, לצד החשש מפני שיבוש הליכי משפט, או מהימלטותו של הנאשם מן הדין (ראו: בש"פ 5073/14 מדינת ישראל נ' פלוני (25.07.2014); בש"פ 1383/16 מדינת ישראל נ' פלוני (22.02.2016); בש"פ 2324/16 מדינת ישראל נ' פלוני (14.04.2016)).

22. בפסיקתנו נקבע עוד כי כאשר עסקין בנאשם שהינו קטין, הדבר מצריך בחינה מדוקדקת וקפדנית במיוחד, באשר לשאלה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה, אשר תפחית את המסוכנות הנשקפת לשלומם של הציבור ולשיבוש ההליך המשפטי - מחד גיסא, ותמזער, ככל הניתן, את הפגיעה בחרותו של הנאשם הקטין, אשר עומדת לו חזקת החפות, ובאפשרות להביא לשיקומו - מאידך גיסא (ראו: בש"פ 6502/10 מדינת ישראל נ' פלוני (13.09.2010); בש"פ 8127/12 מדינת ישראל נ' פלוני (18.11.2012); בש"פ 6151/16 מדינת ישראל נ' פלוני (08.09.2016)).

עם זאת, נפסק כי עצם היותו של נאשם קטין - איננה מקנה לו חסינות ממעצר, וככל שהאינטרס בדבר שלומו ובטחונו של הציבור דורש זאת, או במידה ואין אפשרות להפחית את מסוכנותו בחלופה הולמת - יש להורות על מעצרו מאחורי סורג ובריה, והקטינות לא תשמש לנאשם כתריס בפני מעצר (ראו: בש"פ 266/16 פלוני נ' מדינת ישראל (19.01.2016); בש"פ 898/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016)).

23. בנידון דידן, האיזון בין השיקולים שאותם יש להביא בחשבון מביא למסקנה כי בשלב זה אין מקום לאפשר למשיב לרצות את מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני.

בצידן האחד של כפות המאזניים ניצבת העובדה כי מסוכנותו של המשיב נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו, אשר בוצעו על פי הנטען במסגרתו של הארגון, המונע ממניעים גזעניים ואידאולוגיים, והכל לאורך זמן ובאופן חוזר ונשנה. כבר נפסק כי כאשר מדובר בעבריינות אידיאולוגית, המבוצעת על רקע לאומני-גזעני, מתחזק יסוד המסוכנות להישנות מעשים דומים (ראו, למשל: בש"פ 2806/14 מדינת ישראל נ' ריכטר (16.04.2014)); בש"פ 7269/16 מדינת ישראל נ' פלוני (27.10.2016)). בענייננו, מכתב האישום המתוקן עולה, לכאורה, מגמה של התמקצעות והסלמה במעשיו של המשיב בדמות האמצעים בהם המשיב, עשה שימוש, לפי הנטען, החל ממקלות, וכלה בבקבוקי תבערה. המשיב אף ניסה לטשטש, על פי הנטען, את עקבותיו באמצעות כפפות, והשאיר את הטלפון הנייד למניעת איכון שלו בזירת האירוע, כמפורט באישום החמישי. למשיב מיוחסים גם הפרת צווים מינהליים שהוצאו בעניינו, דבר המלמד אף הוא על הקושי ליתן בו אמון, ועל המסוכנות הנשקפת ממנו.

מנגד, בצידן השני של כפות המאזניים - עומדים לטובת המשיב: גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי, קצב התנהלות ההליך הפלילי בעניינו עד היום והצפי להמשך ארוך, השינוי שחל לכאורה בגישתו לדברים, כמתואר בתסקיר המשלים, והמלצת שירות המבחן לשחררו למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הדודה.

באשר לקצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי - אכן מדובר בהליך ממושך, מרובה נאשמים ואישומים, שחומר החקירה בו רב. יתרה מכך, נוכח הניסיונות לקדם את הליך הגישור בעניינם של מעורבים אחרים בפרשה נראה כי סופו של ההליך עדיין איננו נראה באופק. ייתכן כי בחלוף הזמן יהיה כדי להפחית את החשש משיבוש הליכי החקירה, אך נוכח המסוכנות הגבוהה הנשקפת, כאמור, כיום מהמשיב - אין די בזמן שחלף עד הנה כדי להביא לשינוי בנקודת האיזון. בנסיבות העניין, טרם בשלה העת לשקול חלופות מעצר בעניינו של המשיב, כמו גם מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

24. נוכח כל האמור לעיל - מעצרו של המשיב מוארך בזאת לתקופה של 45 ימים, שימנו החל מתאריך 09.12.2016, או עד להחלטה אחרת של בית המשפט המחוזי הנכבד, או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 45514-04-16, המתנהל בבית-המשפט המחוזי מרכז-לוד הנכבד - הכל לפי המוקדם יותר.

ניתנה היום, ו' בטבת התשע"ז (04.01.2017).

ש ו פ ט